

Приемете, г. Министре, увѣрение въ отличното ми къмъ
Васъ почитание

(Подп.) И. в. Гешовъ.

Ето прѣводътъ на писмото, което отправихъ до в.
Таймсъ:

До издателя на Таймсъ.

Господине,

Въ броя на Таймсъ отъ миналия вторникъ г. И. С. Робинсонъ въ едно писмо отъ Русе твърди, че всъду изъ България „има изселвания на турското население. До сега отъ деня на прѣврата, казватъ, че най-малко 30,000 души турци сѫ бѣгали, за да си избавятъ живота и изселването расте всѣки денъ.“

Дозволявате ли ми да кажа, че г. Робинсонъ е злѣ увѣдоменъ? Азъ телеграфирахъ неговото твърдение на моето правителство и сега съмъ опълномощенъ формално да го опровергая. Българските турци не се изселватъ. Тѣ сѫ тѣй многобройни, че всѣко подобно движение отъ тѣхна страна щѣше да се усѣти не само въ България, но и въ Турция. Г. Робинсонъ прѣсмѣта числото имъ на 600,000 души. Азъ му крайно благодаря за това признание. То е най-добриятъ отговоръ на опитванията, направени отъ извѣстни лица да изровятъ стари рапорти върху български жестокости. Поведението на българите къмъ турцитѣ не ще е било много лошо, щомъ 600,000 мусулмани сѫ намѣрили възможно да останатъ въ България.

Азъ мисля, че мога да заявя, господине, че тѣ ще намѣрятъ възможно да продължатъ прѣбиваването си въ старатѣ си огнища въпрѣки сегашните ненормални обстоятелства. Далечъ отъ да бѣдатъ противни на съединението тѣ го поздравиха като неизбѣженъ край на едно неуредено положение, което тежеше върху тѣхъ не по-малко, отколкото върху тѣхните съграждани българи. Тѣхните депутати, 15 на брой, бѣха първи, които пристигнаха въ София при послѣдното свикване на българското събрание и не послѣдните, които гласуваха въ полза на съединението. Мусулманите въ България отидаха и по-далечъ. Тѣ попросиха отъ високата порта да утвърди свършеното дѣло и напослѣдъкъ помолиха